

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/183/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5420200878
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. František Dulačka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:5420200878.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Františka Dulačku a členov senátu Mgr. Márie Kašikovej a JUDr. Jany Kotrčovej, v právnej veci žalobcu: Mesto Dolný Kubín, so sídlom v Dolnom Kubíne, Hviezdoslavovo námestie 1651/2, IČO: 00 314 463, právne zastúpený: ALTER IURIS, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Tolstého 9, IČO: 36 708 771, proti žalovanej: E. T., rod. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. V. - U. F., W. F. XXXX/XX, právne zastúpená: Mgr. Roman Kobella, advokát, so sídlom v H. V., E. L. XXXX, o odstránenie stavby oplotenia a vstupu do rodinného domu a o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 496,- eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovanej a žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín z 27. mája 2022 č.k. 5C/31/2020-536, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch III. a IV. **p o t v r d z u j e** .
Rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch I., II a V. **z o s t á v a n e d o t k n u t ý** .

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch VI. a VII. **o t r o v á c h k o n a n i a m e n í t a k**, že žalobcovi **p r i z n á v a** voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu
Žalobcovi **p r i z n á v a** voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol o povinnosti žalovanej odstrániť z pozemku žalobcu KN-C parc. č. 630/87 - orná pôda o výmere 325 m², zapísanej na LV č. XXXX, k.ú. U. F., zvyšok stavby - oplotenia, ktoré sa pôvodne nachádzalo v úseku od bodu 7 po bod 8 tak, ako to vyplýva zo Zamerania skutkového stavu a určenia neoprávnene užívannej plochy pozemkov vo vlastníctve žalobcu z 30.04.2020 vyhotoveného Ing. Y. H., konkrétne podpera kovového stĺpika pri bode 8 a vo zvyšnej časti žalobu zamietol (výroky I. a II.). Žalovanej uložil povinnosť odstrániť z pozemku KN-C parc. č. 630/88 - orná pôda o výmere 168 m², zapísanej na LV č. XXXX k.ú. U. F., stavbu - vstup do rodinného domu (betónový mostík) a jeho súčasti a príslušenstvo, nachádzajúce sa v priestore od bodu 23 cez bod 24, bod 42, bod 687-3, bod 43, bod 27, bod 26 po bod 23 tak, ako to vyplýva zo Zamerania skutkového stavu a určenia neoprávnene užívannej plochy pozemkov vo vlastníctve žalobcu z 30.04.2020 vyhotoveného Ing. Y. H. (výrok III.). Žalovanú zaviazal k povinnosti zaplatiť žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 340,88 eur s príslušným úrokom z omeškania a vo zvyšnej časti žalobu na vydanie bezdôvodného obohatenia zamietol (výroky IV. a V.). Žalobcovi priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov konania, vyjmúc trovy právneho zastúpenia, v rozsahu 19,2 % (výrok VI.). Žalobcovi voči žalovanej nárok na náhradu pomernej časti trov konania predstavujúcich trovy právneho zastúpenia nepriznal (výrok VII.).

2. Vychádzal z podanej žaloby, keď predmetom sporu boli tri samostatné nároky:

1. odstránenie oplotenia zasahujúceho v žalobe vymedzenom rozsahu, a to do KN-C parc. č. 630/87 k.ú. U. F.;

2. odstránenie betónového mostíka vedúceho k rodinnému domu (ďalej len „RD“) žalovanej v časti, v ktorej v žalobcom vymedzenom rozsahu žalovaná zasahuje do KN-C parc. č. 630/88 k.ú. U. F., a
3. vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 496,- eur s príslušenstvom v súvislosti s užívaním vymedzených častí predmetných pozemkov žalovanou.

3. Vykonaným dokazovaním najmä na základe zamerania skutkového stavu a určenia neoprávnene užíwanej plochy pozemkov vo vlastníctve žalobcu, vypracovaného a autorizačne overeného 30.04.2020 geodetom Ing. Y. H. (ďalej len „ZSS Ing. H.“) dospel k záveru, že oplotenie žalovanej bolo vybudované cez pozemok žalobcu KN-C parc. č. 630/87 naprieč danou parcelou, v ZSS Ing. Dibdiaka vyznačené bodmi 7 a 8 bez akéhokoľvek súhlasu žalobcu, jeho vedomia a v rozpore s predpismi stavebného práva (predchádzajúceho ohlásenia takejto drobnej stavby stavebnému úradu, voči ktorému by neboli stavebným úradom oznámené v stanovenej lehote námietky). V čase podania žaloby, ale aj v čase vykonania ohliadky dňa 10.09.2021, zadokumentovanej aj fotograficky, oplotenie pozostávalo z kovových stĺpikov zapustených do zeme a pletiva upevnenom na kovových stĺpikoch, na ktorom bola uchytená po celej dĺžke pletiva tieniaca clona. V priebehu konania došlo zo strany žalovanej k odstráneniu oplotenia - pletiva s ponechaním kovových stĺpikov na oboch stranách, ktoré neskôr boli odstránené, pričom bolo zistené, že podpera stĺpika na opačnej strane stále zasahuje do uvoľneného priestoru predstavujúceho KN-C parc. č. 630/87. V ďalšom priebehu sporu žalobca nepoprel tieto skutkové tvrdenia žalovanej o odstránení sporného oplotenia, okrem tej časti oplotenia, ktorú má predstavovať podpera pri kovovom stĺpiku nachádzajúcom sa na pozemku žalobcu, ktorá je šikmo zapustená do KN-C parc. č. 630/87 a ktorú skutočnosť žalovaná nespochybnila, preto v tejto časti žalobe o odstránenie časti oplotenia - podpery kovového stĺpika pri bode 8 vyhovel a v ostatnej časti žalobu z dôvodu konania žalovanej v odstránení časti oplotenia zamietol. Vo vzťahu k rozhodnutiu súdu prvej inštancie vo výrokoch I. a II. odvolanie stranami sporu nebolo podávané, preto preskúmanie vecnej správnosti tejto časti uplatneného nároku žalobcu nebolo predmetom odvolacieho konania.

4. Súd prvej inštancie na základe rozsiahle vykonaného dokazovania dospel k záveru o dôvodnosti podanej žaloby žalobcu na odstránenie stavby - vstupu do rodinného domu - betónového mostíka a jeho súčasti s príslušenstvom nachádzajúceho sa na pozemku žalobcu KN-C parc. č. 630/88 k.ú. U. F. v rozsahu, ako vyplýva zo ZSS Ing. Y. H. z 30.04.2020 v súlade s ust. § 135c ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej aj ako „OZ“). Výsledky vykonaného dokazovania a následné skutkové zistenia preukazujú tvrdenia žalobcu, že žalovaná pri výstavbe premostenia - vstupu do RD zo severnej strany nekonala dobromyseľne a stavba bola zrealizovaná bez predchádzajúceho oznámenia drobnej stavby alebo právoplatného stavebného povolenia. Z predkladaných dôkazov žalobcom v konaní, najmä v súvislosti s vykonaním Štátneho stavebného dohľadu (ďalej len „ŠSD“) podľa § 98 a nasl. Stavebného zákona, ďalej z oznámenia žalobcu z 17.04.2019, vytyčenia hranice pozemku z 18.02.2019, merania z 15.06.2019, záznamu o vykonaní ŠSD z 21.03.2019 a ďalej aj z najaktuálnejšieho zamerania skutkového stavu a určenia neoprávnene užíwanej plochy pozemkov vo vlastníctve žalobcu z 30.04.2020 zistil, že žalovaná užíva z pozemku KN-C parc. č. 630/88 plochu o výmere 76 m² (39 + 25 + 12), titulom vstupu do domu (betónového mostíka) v rozsahu 25 m², pričom žalovaná uskutočnila stavbu na predmetnom pozemku až po vydaní kolaudačného rozhodnutia, keďže na základe zamerania stavby v kolaudačnom konaní z 09.06.2017, v tomto čase vstup do rodinného domu zo severnej strany ešte realizovaný nebol. Zo stavebného povolenia vydaného dňa 16.07.2015 pod č. 5510/2016/134-TS01/A10 vyplýva, že hlavný vstup do stavby RD bude zo západnej strany a súčasťou stavby má byť aj realizácia spevnených plôch ako odstavných plôch pre dva automobily situovaných zo západnej strany. Ani v kolaudačnom rozhodnutí z 10.07.2017 č. 6475/2017/207-TS02/A10, právoplatnosťou ktorého sa stal RD užívateľsky schopný, nie je nejaká zmienka o akomkoľvek inom prístupe k RD alebo, že by bolo konštatované, že stavba bola stavebne dokončená s odchýlkami od projektovej dokumentácie schválenej (overenej) stavebným úradom v stavebnom konaní. V rozpore s výsledkami vykonaného dokazovania žalovaná tvrdila, že už v čase kolaudačného rozhodnutia boli vybudované betónové stĺpy na premostenie a že vstup do domu zo severnej strany už existoval v čase kolaudácie RD, čo nevyplýva ani zo zamerania v GP z 09.06.2017 pre účely vydania kolaudačného rozhodnutia. Uvádzané tvrdenia žalovanou v priebehu konania - že bola oprávnená na základe predložených dokladov v stavebnom konaní vybudovať vstup do rodinného domu zo severnej strany vybudovaním betónového mostíka, hodnotiac všetky výsledky vykonaného dokazovania v konaní len potvrdzujú záver, že žalovaná si bola vedomá, že vykonáva stavebné práce bez schválenia príslušným stavebným úradom a že tieto vykonáva v rozhodujúcej časti práve na pozemku, ktorý nevlastní a ktorý je vo vlastníctve žalobcu. Aj podľa vyhotovenej projektovej dokumentácie predkladanej stavebnému úradu v súvislosti s vydaním

stavebného povolenia - overeného stavebným úradom - sa neuvažovalo so žiadnym vstupom do domu zo severnej strany, keď stavebným úradom bolo povolené otvárateľné francúzske okno so zábradlím bez akéhokoľvek mostíka, čo je zreteľné aj z výkresu projektovej dokumentácie - severný a západný pohľad. Žalovaná v priebehu konania predkladala doklady súvisiace s vyhotovovaním projektovej dokumentácie (v zmysle sprievodnej správy) o úvahe možnosti vstupu zo severnej strany ako sekundárnej možnosti v prípade, ak sa podarí žalobcovi vysporiadať majetkové vzťahy, ktoré však pre účely vydania stavebného povolenia už neboli predmetom schvaľovania stavebným úradom, keďže podľa stavebného povolenia bolo odsúhlasené stavebným úradom, že hlavný vstup do rodinného domu v zmysle projektovej dokumentácie bude zo západnej strany a spevnené plochy pre dva automobily budú zo západnej strany, pričom stavba bude uskutočnená podľa projektovej dokumentácie overenej v stavebnom konaní, ktorá so zriadením betónového mostíka zo severnej strany nepočítala. Obrana žalovanej - že existujúci prístup z južnej strany k RD nespĺňa stavebnotechnické predpoklady takéhoto prístupu, ďalej ohľadom tvrdenia a konštatovania nutnosti vyporiadania majetko-právnych vzťahov žalobcom ako predpoklad plánu žalovanej ako investora zrealizovať hlavný vstup do RD zo severu, o údajnom súhlase prednostu mestského úradu JUDr. N. s cestou zo severnej strany a v realizácii betónového mostíka, o nemožnosti prístupu z južnej strany v dôsledku tvrdeného zosuvu pôdy pod cestnou komunikáciou, považoval jednak za nehodnoverné, nepreukázané a v rozpore s postupom stavebného úradu pri vydávaní stavebného povolenia a následne aj kolaudačného rozhodnutia. Zo žiadnych dôkazov predkladaných žalovanou nevyplývajú žiadne skutočnosti, ktoré by preukazovali nespôsobilosť, prípadne nebezpečnosť prístupu k RD z južnej strany už počas stavebného konania alebo následne kolaudačného rozhodnutia, teda za spôsobilý je potrené považovať ten prístup, z ktorého vychádzal stavebný úrad pri vydaní stavebného povolenia. Nepovažoval za dôvodné tvrdenie žalovanej, že odstránením premostenia by sa mohla narušiť stabilita cestného telesa, keďže nesporne bolo zistené, že premostenie bolo urobené až dodatočne so značným časovým rozdielom v čase výstavby múra a cesty a takýto negatívny dôsledok z výsledkov vykonaného dokazovania nevyplýva. V prejednávanej veci nebol viazaný podanou žalobou, pokiaľ sa jedná o navrhovaný spôsob vyporiadania vzťahov medzi vlastníkom pozemku a vlastníkom stavby, na základe podmienok § 135c OZ. V danom prípade neprichádza do úvahy prikázanie stavby - premostenia do vlastníctva žalobcu postupom podľa § 135c ods. 2 OZ, keďže žalobca o takýto spôsob riešenia neprejavil záujem a pokiaľ žalovaná navrhovala postup podľa § 135c ods. 3 OZ v zriadení vecného bremena, súd po vyhodnotení všetkých výsledkov vykonaného dokazovania a záverov vyplývajúcich z bodov 24. 1. až 24. 15. dospel k záveru, že žaloba žalobcu na uloženie povinnosti odstránenia takejto neoprávnenej stavby je v plnom rozsahu dôvodná vzhľadom na viaceré zistené skutočnosti. Takýto zásah do vlastníckeho práva žalobcu považoval za závažný vzhľadom k tomu, že je v rozpore s verejným záujmom chráneným Stavebným zákonom, najmä s cieľmi a zámermi územného plánovania žalobcu v danej lokalite. Ďalej prihliadal na skutočnosť, že žalovaná bola si vedomá, že vybudovaním premostenia zasahuje do vlastníckeho práva žalobcu, že rozhodujúca časť stavby premostenia zasahuje práve do KN-C parc. č. 630/87 vo výlučnom vlastníctve žalobcu, že žalovaná si prístup cez severnú stranu vybuďovala bez existencie príslušného oprávnenia na jeho zriadenie podľa stavebno-právnych predpisov, i keď mala k RD zabezpečený potrebný prístup z verejnej komunikácie z južnej strany, ktorý bol prístupom schváleným (určeným) stavebným úradom v stavebnom povolení a bola si vedomá, že možnosť uvažovať o legálnom zriadení prístupu k RD zo severu vyžaduje získanie práv k pozemku potrebných pre zriadenie takéhoto prístupu, že žalobca začal riešiť vec hneď po tom, ako získal informácie o danej neoprávnenej stavbe. Za daného stavu vychádzajúc z týchto okolností prejednávanej veci dospel k záveru, že nie je dôvodný žalovanou navrhovaný spôsob usporiadania vzájomných práv v zmysle § 135c ods. 3 OZ ako spravodlivý spôsob, nesúladný s dobrými mravmi, pretože by fakticky na úkor žalobcu ospravedlňoval nedobromyseľné a protiprávne konanie žalovanej, ktorá si bola vedomá takéhoto postupu už v čase výstavby premostenia.

5. Na základe vykonaného dokazovania a zo zamerania skutkového stavu - určenia neoprávnene užíwanej plochy pozemkov vo vlastníctve žalobcu z 30.04.2020 mal preukázané, že žalovaná neoprávnene užívala plochu o výmere 100 m², z toho záber u KN-C parc. č. 630/87 predstavoval 24 m² a u KN-C parc. č. 630/88 v rozsahu zvyšných 76 m², z ktorých 25 m² je dotknutých betónovým mostíkom. Obdobným spôsobom sa žalovaná správala aj k ostatným častiam pozemkov vo vlastníctve žalobcu, ako bolo zistené na základe ohliadky vykonanej dňa 10.09.2021 v duplicitnom oplotení kovových stĺpikov a pletiva na hranici KN-C parc. č. 630/88 a KN-C parc. č. 630/48, prípadne uskladnením materiálu pod „premosteným“, čo svedčí o reálnom správaní sa žalovanej k pozemkom, ktoré v jej vlastníctve nie sú. Žalobca na základe podanej žaloby si uplatňoval nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia za užívanie plochy 24 m² pod jeho premostením za obdobie dvoch rokov spätne a za

zvyšných 76 m² za obdobie jedného roka pred podaním žaloby (27.05.2020), poukazujúc na to, že žalovaná premostenie vybudovala v októbri 2017 a oplotenie v termíne do 21.02.2019, na základe čoho za záber časti KN-C parc. č. 630/87 o výmere 24 m² žiadal priznať bezdôvodné obohatenie vo výške 192,- eur (24 m² x 4,- eur x 2) a za zvyšok sumu 304,- eur (76 m² x 4 eur). Nebolo sporné, že existujúci záber predmetných pozemkov trval počas obdobia, za ktoré si žalobca uplatnil nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia a uvedené potvrdzuje aj záznam o ŠSD. Za účelom preukázania výšky bezdôvodného obohatenia boli predložené tri súkromno-znalecké posudky. Najskôr bol predložený znalecký posudok Ing. arch. Júliusa Facunu č. 45/2021 z 04.06.2021, ktorý stanovil všeobecnú hodnotu dotknutej časti predmetných pozemkov vo výške 6.363,- eur (63,63 eur/m²) a výšku ročného nájomného 395,- eur (3,95 eur/1 m²/rok). Následne žalovaná predložila znalecký posudok Ing. Mariána Pilku č. 294/2018 z 21.11.2021, ktorý stanovil všeobecnú hodnotu dotknutej časti pozemkov vo výške 1.554,- eur (15,54 eur/m²) a výšku ročného nájomného 93,- eur (t.j. 0,93 eur/1m²/rok). Na základe dohody strán v spore na osobe znalca na pojednávaní dňa 24.01.2022 bol vypracovaný znalecký posudok Ing. Anny Kohárovej č. 28/2022 z 24.02.2022, tzv. kontrolný znalecký posudok, na základe ktorého znalkyňa dospela k všeobecnej hodnote dotknutej časti predmetných pozemkov vo výške 4.620,- eur (46,15 eur/m²) a k výške ročného nájomného na 275,- eur (2,749 eur/1m²/rok). K vypracovanému znaleckému posudku bola znalkyňa Ing. Kohárová vypočítaná na pojednávaní, vo výpovedi zdôvodnila použitie hodnoty koeficientu zvyšujúcich faktorov v maximálnej výške 3, použila koeficient zvyšujúcich faktorov v rovnakej hodnote v prípade vypracovania znaleckého posudku pre účely poskytnutia hypotekárneho úveru pre žalovanú a vychádzala aj z informácií o cene pozemkov, zohľadňujúc danú lokalitu, keďže žalovaná je aj spolumajiteľkou realitnej kancelárie a tieto skutočnosti sú jej známe. Vychádzala z predpokladu, že hodnota pozemkov, ktoré sú síce stavebné, ale nie sú hodné pre svoj tvar na výstavbu rodinných domov, sa pohybujú zhruba v polovičnej výške, preto vyšla v posudku hodnota pozemkov na 46,15 eur/m². Znalkyňa svoje závery dostatočne a logicky zdôvodnila aj pri svojej výpovedi, súd nezistil logické rozpory v jej výpovedi s vypracovaným znaleckým posudkom a tento považuje za presvedčivý. Vychádzajúc z takto vykonaného dokazovania zaviazal žalovanú k povinnosti zaplatiť žalobcovi titulom bezdôvodného obohatenia za dva roky užívania výmery pozemku v rozsahu 24 m² vo výške 131,952 eur a vo zvyšnej časti záberu z predmetných pozemkov (76 m²) za jeden rok spätne pred podaním žaloby priznal plnenie vo výške 208,924 eur, po zaokrúhlení v celkovej výške 340,88 eur, spolu s príslušným úrokom z omeškania podľa § 517 ods. 2 v spojení s § 489 OZ s poukazom na ust. § 563 OZ od 27.09.2020, keď žalovaná sa mohla dostať do omeškania až v súvislosti s doručením žaloby. Vo zvyšnej časti žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia a zaplatenia úrokov z omeškania zamietol.

6. V konaní nevykonal dôkaz prehratím záznamu relácie Nová záhrada televíziou JOJ zo dňa 30.09.2018, nakoľko uvedený záznam už nebolo možné na pojednávaní dňa 29.04.2022 vykonať, keďže sa stal nedostupným. Ďalšie návrhy výsluchom svedkov nevykonal z dôvodu, že v priebehu konania strany sporu na ich vykonaní nezotrvali.

7. Pri rozhodovaní o trovách konania vychádzal zo skutočností, že žalobca si uplatnil v konaní tri samostatné nároky. O nároku na odstránenie oplotenia stanovil úspech žalobcu v rozsahu 10 % a úspech žalovanej vo zvyšných 90 %, zohľadniac pôvodný rozsah drobnej neoprávnenej a nepovolenej stavby oplotenia v čase podania žaloby s tou jeho časťou, ktorá zostala neodstránenou. U nároku žalobcu na odstránenie stavby - premostenia úspech žalobcu predstavoval 100 %. U nároku, že na vydanie bezdôvodného obohatenia po zohľadnení vyčíslenia výšky bezdôvodného obohatenia dospel k záveru, že žalobca mal úspech v rozsahu 68,70 % a vo zvyšnom rozsahu (31,30 %) bol žalobca neúspešný. Súčet úspechov žalobcu ohľadom všetkých troch nárokov predstavoval 178,70 % a neúspech zvyšných 121,30 %, t.j. žalobca bol úspešný v rozsahu 59,60 % a vo zvyšných 40,4 % bola úspešná žalovaná. Čistý úspech žalobcu potom predstavoval 19,2 %. Žalobcovi nepriznal náhradu trov konania titulom vynaložených trov právneho zastúpenia, keďže v prípade žalobcu sa jedná o subjekt miestnej samosprávy, ktorý disponuje dostatočným personálnym potenciálom potrebným na účinné uplatňovanie práva v tomto konaní. Za daného stavu dospel k záveru, že náklady žalobcu na trovy právneho zastúpenia neboli účelne vynaložené a nebolo preto dôvodné, aby ich znášala protistrana o to viac, ak takouto protistranou je občan žalobcu.

8. Proti rozsudku súdu prvej inštancie vo výrokoch III., IV. a VI. podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaná. Domnieva sa, že uloženie povinnosti odstrániť stavbu premostenia nepredstavuje spravodlivý a s dobrými mravmi súladný spôsob vyriešenia sporu. Je presvedčená, že stavba

premostenia žiadnym spôsobom negatívne nezasahuje do oprávnených záujmov a potrieb obyvateľov mesta Dolný Kubín a odstránenie stavby bude mať za následok len spôsobenie neprímeranej ujmy na jej strane. Záver súdu, že nutnosť odstránenia premostenia a nutnosť nezastavanosti plochy dotknutej premostením je vo verejnom záujme, nie je správny. Z ust. § 88a ods. 3 Stavebného zákona v spojení s Rozhodnutím stavebného úradu č. 5519/2019/137-TS01/A10 z 19.08.2019 vyplýva, že dodatočné povolenie stavby premostenia nie je v rozpore s verejným záujmom, v opačnom prípade by stavebný úrad ex offa bol povinný nariadiť odstránenie stavby podľa § 88a ods. 2 Stavebného zákona. Má za to, že posudzovanie otázky rozporu stavby s verejným záujmom ako inštitútu stavebného (verejného) práva je v kompetencii stavebného úradu v stavebnom (administratívnom) konaní a v súlade s princípom prejudiciality, ako aj s princípom právnej istoty, v takom prípade by konajúci súd o nároku podľa § 135c OZ mal vyriešenie tejto otázky stavebným úradom akceptovať. V konaní nebol zo strany žalobcu predložený žiadny dôkazný prostriedok, ktorým by preukazoval nutnosť odstránenia stavby premostenia, ktorá zostala len v rovine nepreukázaného žalobcovho tvrdenia. Žalobca nepreukázal žiadny dôkazný prostriedok na svoje skutkové tvrdenia, že stavba premostenia je prekážkou už dlhoročne (minimálne 17 rokov) zamýšľanej výstavby miestnej komunikácie. Taktiež nesúhlasil so záverom súdu, že pri vybudovaní stavby nebola dobromyseľná. Majitelia rodinných domov v lokalite W. F. svojpomocne a bez príslušného povolenia stavebného úradu vybudovali prístupovú komunikáciu, ktorá je v časti postavená na pozemkoch KN-C parc. č. 630/1, 630/98 a 630/109 (v rozsahu minimálne 1400 m²) ako nepovolenej (čiernej) stavby a v časti, ktorá je postavená na pozemkoch žalobcu KN-C parc. č. 630/87 a 630/88 (v rozsahu minimálne 150 m²) ako stavby neoprávnenej a aj nepovolenej. Taktiež aj stavba oporného múru postavená majiteľmi rodinných domov v tejto lokalite na pozemkoch žalobcu KN-C parc. č. 630/87 a 630/88 je stavbu neoprávnenou a nepovolenu, pričom žalobca ako aj stavebný úrad nevyvodil ohľadom problematickej prístupovej komunikácie oporného múru žiadne konzekvencie a uvedený faktický stav toleruje. Predmetný viacročný postoj žalobcu, ako aj skutočnosť, že vybudovaním stavby premostenia nepriaznivo nezasiahne do akýchkoľvek oprávnených záujmov a potrieb obyvateľov mesta Dolný Kubín, založilo u nej dobromyseľnosť, ako aj legitímne očakávanie, že s budúcim zlegalizovaním prístupovej komunikácie oporného múru bude zároveň zlegalizované aj ňou vybudované premostenie. Aj na ohľadke vykonanej na mieste samom dňa 10.09.2021 bolo potvrdené, že prístupová cesta z juhu sa nachádza v zosuvnom páse kategórie A1. Aj v bezprostrednej blízkosti jej rodinného domu sa okrem stavby premostenia nachádzajú ďalšie tri stavby (prístupová komunikácia zo severu, oporný múr, asfaltový pokryv z juhu), ktoré sú neoprávnené a nepovolene, vo vzťahu ktorým žalobca ako stavebný úrad nezačal stavebné konanie ani výkon štátneho stavebného dohľadu, preto aj postoj žalobcu voči nej treba považovať za výkon práva v rozpore s dobrými mravmi podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Opätovne poukazuje na výsledky vykonaného dokazovania - výsluch JUDr. N. ako prednostu mestského úradu, pričom jeho stanovisko možno považovať minimálne za konkludentný súhlas s vybudovaním premostenia, čo má za následok, že stavba nemôže byť považovaná za neoprávnenú v zmysle § 135c OZ. Rozhodnutie súdu o odstránení stavby premostenia v okolnostiach veci považuje za neúčelné, neprímerane prísne a nespravodlivé. Súd pri rozhodovaní v žalobcom uplatnenom nároku ignoroval jediné účelové určenie dotknutého pozemku stanovené samotným žalobcom pre potreby plnenia úloh podľa zákona č. 369/90 Zb. o obecnom zriadení. Vzhľadom k tomu, že aj ostatní majitelia rodinných domov v lokalite W. F. majú umožnené bezproblémové napojenie svojich rodinných domov práve cez predmetnú komunikáciu, odstránenie premostenia bude mať za následok vznik neprímeranej hospodárskej straty spočívajúcej v znížení hodnoty rodinného domu, bude jej nesporne odňatý preferovaný štandard rodinného domu, hoci stavba premostenia nespôsobuje žalobcovi žiadnu hospodársku stratu. Ak by odvolací súd vyhodnotil stavbu premostenia ako neoprávnenú stavbu v zmysle § 135c OZ, je toho názoru, že nie je účelné a v súlade s dobrými mravmi odstrániť túto stavbu, ale sú dané výnimočné okolnosti pre postup podľa § 135c ods. 3 OZ, t. j. pre iné usporiadanie pomerov medzi žalobcom ako vlastníkom pozemku a žalovanou ako vlastníčkou stavby. Žiadala preto rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o uložení povinnosti odstrániť stavbu premostenia zmeniť s tým, že súd zriadi vecné bremeno, ktoré zodpovedá povinnosti vlastníka pozemku KN-C parc. č. 630/88 strpieť umiestnenie stavby premostenia - vstupu do rodinného domu súp. č. XXXX (betónový stĺpik), a to v rozsahu, ako vyplýva zo zamerania skutkového z 30.04.2020, alternatívne uložiť žalobcovi povinnosť strpieť umiestnenie stavby premostenia do právoplatnosti stavebného povolenia stavby „technická vybavenosť k IBV H. V. - W. F.“.

9. Nestotožnila sa so záverom súdu prvej inštancie pri určení výšky bezdôvodného obohatenia, keď súd prvej inštancie vychádzal výlučne zo Znaleckého posudku Ing. Anny Kohárovej č. 28/22 zo dňa 24.02.2022, ktorá stanovila všeobecnú hodnotu dotknutej časti predmetných pozemkov žalobcu vo

výške 4.620,- eur. Podľa jej názoru výšku tržného nájomného za dotknuté časti pozemku žalobcu najlepšie vystihuje Znalecký posudok Ing. Mariána Pilku č. 294/2018 zo dňa 21.11.2021, ktorý stanovil všeobecnú hodnotu dotknutej časti pozemkov žalobcu vo výške 1.554,- eur (0,93 eur/m2/rok). Rozdiel všeobecných hodnôt dotknutých častí pozemkov a výšok ročného nájomného vyplýva v aplikovaní odlišnej hodnoty koeficienta povyšujúcich faktorov kz menovanými znalcami, keď Ing. Kohárová priradila povyšujúci faktor o maximálnu hodnotu 3.00 s hodnotením dotknutých pozemkov, že sa jedná o pozemky s výrazne zvýšeným záujmom o kúpu (podľa Vyhlášky č. 492/2004 Z. z. je pre tento koeficient stanovené rozpätie 1.01 - 3.00), keď Ing. Pilka určil, že u dotknutých pozemkov sa povyšujúce faktory nevyskytujú a v súlade s vyhláškou priradil koeficientu povyšujúcich faktorov na hodnotu 1.00. Poukazuje na skutočnosť, že pozemky žalobcu, ktorých hodnota bola znalcami zisťovaná, v žiadnom prípade nemajú charakter stavebných pozemkov, a to vzhľadom na ich polohu, keďže sa nachádzajú medzi vysokým oporným múrom a jej rodinným domom, v celom rozsahu sú „uzatvorené“, sú prístupné výlučne zo západnej strany, avšak len po strmom svahu, keď aj samotná Ing. Kohárová vo svojom ZP konštatuje, že pozemky majú obmedzenú možnosť využitia. Špecifický charakter dotknutých pozemkov adekvátne preto zohľadnil vo svojom ZP Ing. Pilka. V roku 2018 ocenila Ing. Kohárová štandardný stavebný pozemok v jej vlastníctve štvorcového tvaru v celkovej výmere 447 m², s ktorými pozemky žalobcu v žiadnom prípade nie sú porovnateľné. Do podania žaloby pozemky vo vlastníctve žalobcu neboli prístupné preto, pretože v jedinom prístupovom bode si vybuďoval oplotenie a záhradné úpravy Ing. T. T. - majiteľ susedného rodinného domu súp. č. XXXX, pričom žiadny obyvateľ mesta Dolný Kubín neprejavil záujem o vstup na uzatvorené pozemky žalobcu nachádzajúce sa pod oporným múrom. Uplatnenie nároku na vydanie obohatenia preto považuje za šikanózný výkon práva v zmysle § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V bezprostrednej blízkosti jej rodinného domu sa okrem stavby premostenia nachádzajú ďalšie tri stavby (prístupová komunikácia zo severu, oporný múr, asfaltový pokryv z juhu), ktoré sú neoprávnené a nepovolené, avšak žalobca ako stavebný úrad nevyvodil vo vzťahu k nim žiadne konzekvencie. Do podania žaloby pozemky, z ktorých mal byť žalobca a verejnosť vylúčená v prístupe prehradením zhotovených ňou, neboli prístupné z dôvodu oplotenia a záhradných úprav, ktoré vybuďoval v susedstve jej brat Ing. T., vo vzťahu ku ktorému žalobca neuplatnil žiadny nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Žiadala rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku zmeniť a žalobu zamietnuť.

10. Proti rozsudku súdu prvej inštancie vo výrokoch VI. a VII. o trovách konania podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Nestotožnil sa so záverom súdu prvej inštancie, pokiaľ mu súd nepriznal trovy právneho zastúpenia. Skutočnosť, že disponuje vlastným právnym odborom, neznamená, že disponuje pracovníkmi s právnickým vzdelaním, ktorí by boli spôsobilí kvalifikovane ho zastupovať v konaní pred súdom v rámci civilného sporového konania. Možnosťou nechať sa zastúpiť v konaní advokátom si len uplatňuje svoje ústavné právo na právnu pomoc v súdnom konaní. V tejto súvislosti poukázal na význam pojmu účelnosti a neúčelnosti trov právneho zastúpenia, s ktorými sa vo svojich rozhodnutiach zaoberali Najvyšší súd SR v uznesení sp. zn. 7Cdo 93/2013 zo dňa 19.07.2012 a v náleze Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 457/2014-27 zo dňa 15.10.2014. V prípade vedenia súdneho konania nepostačuje znalosť právnych predpisov výlučne týkajúcich sa oblasti tzv. preneseného výkonu štátnej správy alebo samosprávy, ale aj znalosť ostatných všeobecne záväzných predpisov, nielen hmotného práva, ale za účelom priebehu súdneho konania aj procesných kódexov, ktoré však výlučne ovláda kvalifikovaný právny zástupca, skúsenosti a získaná právna prax úspešného právneho zastúpenia advokátom v súdnom konaní. Navyše, aj žalovaná bola v konaní právne zastúpená advokátom, keď v prípade zaujatého právneho záveru súdu prvej inštancie by došlo k nerovnému postaveniu sporových strán. Žiadala rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

11. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej, tvrdenia žalovanej o nerovnocennom postavení sporových strán ako aktérov minulých dejov, považuje za nové tvrdenia v rámci odvolacieho konania, ktoré pred súdom prvej inštancie vôbec neuvádzala. Z hľadiska postavenia strán žalovaná nemá postavenie slabšej strany, v konaní bolo jednoznačne preukázané, že bola to práve žalovaná, ktorá vopred premyslene a cielene porušila všeobecne záväzné právne predpisy, konala a koná v rozpore so záujmami veľkej časti obyvateľov mesta tým, že vybuďovala nepovolenú a neoprávnenú stavbu nielen na verejnom pozemku v jeho vlastníctve, ale aj v koridore verejnoprospešnej stavby, ktoré má zabezpečovať prístup do rozsiahlej rozvojovej lokality. Žalovaná vedome porušila najmä ust. § 4 ods. 3 a § 3 ods. 3 zákona č. 369/90 Zb. Pokiaľ žalovaná v odvolaní namietala nutnosť odstránenia premostenia, poukazuje na závery súdu prvej inštancie v odôvodnení rozsudku, ktorý odstránenie stavby odôvodnil

viacerými dôvodmi, ktoré v odvolaní cituje. Opätovne dáva do pozornosti, že v predmetnom spore vystupoval v postavení žalobcu ako vlastník pozemku, nie ako stavebný úrad, pričom v prípade podania žaloby postupoval v zmysle rozhodnutia stavebného úradu o prerušení konania zo dňa 19.08.2019, voči ktorému v zmysle § 29 ods. 3 Správneho poriadku nie je prípustné odvolanie. Jeho právo postupovať v zmysle § 135c ods. 1 OZ nie je ničím obmedzené. V stavebnom konaní bol ako účastník stavebného konania v zmysle § 117 ods. 1 stavebného konania viazaný rozhodnutím stavebného úradu o prerušení konania. Pre účely tohto súdneho konania nie je podstatné a samotný súd v rámci rozsudku to ani neskúmal a nekonštatoval, či sporný betónový mostík je alebo nie je v rozpore s verejným záujmom. Z hľadiska odvolacích dôvodov - nutnosti odstránenia stavby, jedná sa o argumentáciu žalovanej v bode 8. odvolania, ktorá predstavuje nové tvrdenia, ktoré pred súdom prvej inštancie nenamietala. Žalovaná svojou stavbou zásadným spôsobom bráni využívaniu pozemku na určený verejnoprospešný účel (vybudovania hlavnej miestnej obslužnej komunikácie) definovaný územným plánom mesta a územným rozhodnutím o umiestnení stavby, čo bolo v konaní dostatočne preukázané. Na dotknutých pozemkoch je dlhodobo vytvorená územná rezerva pre realizáciu konštrukcie nevyhnutných pre stabilizáciu cestného telesa - prístupovej komunikácie a na pozemkoch ČKN parcelách č. 630/87 a 630/88 aj iná činnosť okrem bežnej údržby kosením sa neodporúča. O tejto skutočnosti mala žalovaná a jej projektant vedomosť už z územného plánu mesta - zmeny a doplnky č. 2 (VZN č. 6/2014). Navyše na základe zmluvy o dielo z 03.06.2019 zabezpečil vypracovanie zložitej projektovej dokumentácie pre stavebné povolenie v rozsahu projektovej dokumentácie pre realizáciu výstavby komunikácie. Tvrdenia žalovanej v odvolaní o dobromyseľnosti vykonania stavby opätovne považuje za nové tvrdenia v rámci tohto konania, na ktoré nie je možné v odvolacom konaní prihliadať. Opätovne poukazuje na skutočnosť, že žalovaná si bola plne vedomá toho, že premostenie zrealizuje po kolaudácii rodinného domu a spoliehala sa, že jej táto skutočnosť prejde. V konaní ani nepopierala, že vstupom zo severu počítala od začiatku. Navyše v konaní sa snažila účelovo upravenými a neúplnými dôkazmi navodiť dojem, že o tomto mal vedomosť aj stavebný úrad, že s týmto vstupom sa počítalo od začiatku alebo, že je takýto postup stavebný úrad dokonca schválil. Z okolností, za ktorých k postaveniu došlo je zrejmé, že žalovaná úmyselne, vedome a arogantne zrealizovala stavbu bez súhlasu vlastníka a bez stavebného povolenia až po kolaudácii rodinného domu dúfajúc, že takéto konanie bude nepovšimnuté a žalovaná bude neoprávnené užívať jeho pozemok. Preto si dovoľí apelovať na zjavnú nedobromyseľnosť žalovanej, pokiaľ ide o zriadenie a užívanie stavby. Pokiaľ žalovaná v odvolaní poukázala na výpoveď Ing. L. na ohliadke dňa 10.09.2021, ide o opätovne nové tvrdenia v rámci odvolacieho konania, na ktoré by odvolací súd prihliadať nemal. Taktiež sa to týka tvrdenia, pokiaľ žalovaná v odvolaní uvádza, že prístup z južnej strany stavebným úradom bol len formálny. Jednoznačne zo záverov rozsudku súdu prvej inštancie vyplýva, že žalovaná požiadala o vydanie stavebného povolenia k svojmu rodinnému domu s vedomím a s takými podkladmi pre jeho vydanie, ktoré nepochybne predpokladali zabezpečenie prístupu k RD z južnej strany. Vo vzťahu k nemožnosti alebo neúčelnosti prístupu prístupovej cesty z juhu z dôvodu tvrdenia žalovanej, že táto sa nachádza v zosuvnom pásme kategórie A1 mala táto skutočnosť v zmysle bodu 2.3.5 sprievodnej správy vplyv len vo vzťahu k prístupu ťažkých mechanizmov na pozemok žalovanej za účelom výstavby. Žalovaná naďalej tak počas konania pred súdom prvej inštancie sa pokúša účelovo zavádzať súd a sústavne uvádzať klamstvá. Pokiaľ žalovaná poukázala na ďalšie tri stavby (okrem premostenia k jej rodinnému domu) vo vzťahu k tomu, že len voči nej bola podaná žaloba o odstránenie premostenia, táto sama potvrdila, že stavba premostenia predstavuje neoprávnenú a nepovolenú stavbu. Samotná žalovaná svoje svojvoľne konanie ohľadom majetku v jeho vlastníctve vníma nedostatočne, nekriticky a o to viac je kritickejšou vo vzťahu či už všeobecne alebo ku konkrétne uvádzaným konaniam iných. V rámci konania popiera akékoľvek tvrdenie žalovanej o tom, že by zo strany JUDr. R. N. bol daný akýkoľvek súhlas žalovanej na postavenie sporného premostenia, pričom žalovaná len na základe svojich lživých predstáv sa domnievala, že na základe nejakého ústneho vyjadrenia, ktoré nemá pre stavebné povolenie žiadnu relevanciu jej bol daný súhlas s postavením stavby. Tvrdenia žalovanej, že v spore nie je hmotnoprávne aktívne legitimovaný domáhať sa nároku podľa § 135c Občianskeho zákonníka, predstavujú nové tvrdenia, na ktoré by odvolací súd prihliadať nemal. Žalovaná v bode 13. odvolania uvádza nové tvrdenia, ktoré neuvádzala pred súdom prvej inštancie a ide opäť o ďalšie z mnohých výslovných klamstiev, ktoré sprevádzajú celé súdne konanie. Všetky podklady predložené ním ako aj žalovanou riešia prístupovú komunikáciu z južnej strany, pričom argument žalovanej, že všetci susedia majú prístup ku komunikácii na severnej strane a ona jediná ho nemá, je absolútne bezpredmetné, naviac nezakladajúce sa na pravde, pretože ani jeden z jej dvoch bezprostredných susedov po obidvoch stranách nemá prístup zo severnej strany. Skutočnosť, že pre žalovanú je pohodlnejší vstup zo severnej strany do rodinného domu a nie z južnej strany, nemôže mať prednosť pred verejným záujmom a predchádzaniu škôd. Pokiaľ žalovaná sa domáhala usporiadania

práv v zmysle § 135c ods. 3 OZ, poukazuje na výsledky vykonaného dokazovania, keď súd prihliadal na skutočnosť, za ktorých bola stavba postavená na nedobromyseľnosti žalovanej pri zriadení stavby a počas jej využívania, pričom si týchto skutočností bola plne vedomá, že oplotenie a betónový mostík sú nepovolenými a neoprávnenými stavbami. Taktiež považuje za správne rozhodnutie súdu o určenie výšky bezdôvodného obohatenia. Poukazuje na skutočnosť, že kontrolný znalecký posudok vyhotovený Ing. Annou Kohárovou bol vyhotovený na základe dohody medzi ním a žalovanou a že žalovaná nenamietala vyhotovenie ani výber znalca a ani vyhotovenie kontrolného znaleckého posudku. Kontrolný znalecký posudok bol vyhotovený za účelom vyriešenia sporov medzi závermi Znaleckého posudku Ing. Mariána Pilku č. 294/2018 zo dňa 21.11.2021 a Znaleckého posudku Ing. arch. Júliusa Facunu č. 45/2021 zo dňa 04.06.2021. Pokiaľ žalovaná poukazovala na závery znaleckého posudku Ing. Pilku, vôbec nezohľadňovala, že pri stanovení jednotkovej ceny 11,396 €/m² sa nejedná o cenu jednej parcely v bezprostrednej blízkosti sporného pozemku, ale o pozemky, ktoré bezprostredne susedia so stavbou železničnej dráhy, ktoré kupuje od ŽSR, pričom žalovaná mala vedomosť o uznesení zo zasadnutia Mestského zastupiteľstva Mesta Dolný Kubín zo dňa 21.02.2022 v čase súdneho konania pred súdom prvej inštancie. Podanie žaloby nemožno považovať za šikanóznny výkon práva, nakoľko v rámci konania aj samotná žalovaná potvrdila, že stavba premostenia predstavuje neoprávnenú a nepovolenú stavbu, pričom poukazuje na skutkové zistenia súdu vyplývajúce z bodu 4.19 odôvodnenia rozsudku, keď len v období od roku 2018 až 2021 začal alebo boli podané žaloby o odstránenie veci a o vydanie bezdôvodného obohatenia. Jednoznačne z dokazovania vyplýva, že na predmetných pozemkoch v jeho vlastníctve je dlhodobo vytvorená územná rezerva pre realizáciu konštrukcie nevyhnutných pre stabilizáciu cestného telesa - prístupovej komunikácie a na dotknutých pozemkoch sa iná činnosť neodporúča. Žalovaná naprieč celým súdnym konaním vedome a sústavne klame a svoje lživé tvrdenia logicky nedokáže ničím preukázať. Pokiaľ táto v konaní predkladá aspoň nejaké dôkazy, tieto sú buď vedome upravené, skreslené alebo zámerne účelovo vytrhnuté zo širšieho kontextu. Žiadal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch ako správny potvrdiť.

12. Žalovaná vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu (v tzv. replike) uviedla, že označenie jej statusu ako samoživiteľky nie je novým tvrdením v rámci odvolacieho konania, na ktorý poukázala už počas miestnej ohliadky dňa 10.09.2021. Zo strany žalobcu nebolo preukázané tvrdenie, že stavba betónového mostíka je v rozpore so záujmami „veľkej časti“ obyvateľov mesta. Opätovne poukazuje na bod 7. odvolania, obsahom ktorého je preukázaný právny záver, že stavba betónového mostíka a jej dodatočné stavebné povolenie nie je v rozpore s verejným záujmom. Žalobca žiadnym dôkazným prostriedkom nepreukázal, že svojim konaním zásadným spôsobom bráni vybudovaniu miestnej obslužnej komunikácie. Územne rozhodnutia o umiestnení stavby technickej vybavenosti pre lokalitu „W. F.“ bolo vydané už v roku 2005 a žalobca doposiaľ (17 rokov) nevybudoval v tejto lokalite žiadnu komunikáciu. Zohľadňujúc všetky skutočnosti má za to, že spravodlivým rozhodnutím by bolo dočasné zriadenie vecného bremena, ako navrhuje v bode 14. svojho odvolania.

13. Žalobca vo vyjadrení k vyjadreniu žalovanej (v tzv. duplike) uviedol, že pokiaľ žalovaná v odvolaní a vo vyjadrení poukazuje na svoj status, jedná sa o nové tvrdenia v rámci odvolacieho konania, ktoré pred súdom prvej inštancie neuvádzala. Zotrváva na stanovisku, že stavba betónového mostíka je v rozpore so záujmami „veľkej časti“ obyvateľov mesta, keďže sa jedná o vybudovanie nepovolennej a neoprávnenej stavby nielen na verejnom pozemku v jeho vlastníctve, ale aj v koridore verejnoprospešnej stavby, ktorá má zabezpečovať prístup do rozsiahlej rozvojovej lokality a ktorý je definovaný územným plánom mesta a územným rozhodnutím o umiestnení stavby, keďže na dotknutých pozemkoch je dlhodobo vytvorená územná rezerva pre realizáciu konštrukcií nevyhnutných pre stabilizáciu cestného telesa, pričom o tejto skutočnosti mala žalovaná a jej projektant vedomosť už z územného plánu mesta - zmeny a doplnky č. 2 (VZN č. 6/2014). Okresný súd správne všetky ním uvádzané dôvody na odstránenie stavby vyhodnotil ako závažné, súladne s verejným záujmom. Argumentáciu žalovanej v bode 5. vyjadrenia predstavuje opätovne nové tvrdenia v rámci odvolacieho konania, pričom žalovaná v rámci konania pre súdom prvej inštancie predmetným spôsobom nenamietala dôkazy ním predložené. Absolútne nesúhlasí so zriadením vecného bremena na dotknutom pozemku, ktorý je v jeho vlastníctve, keď s poukazom na zjavnú nedobromyseľnosť žalovanej zotrváva na svojej predchádzajúcej argumentácii. Žiadal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch odvolaním žalovanej ako správny potvrdiť.

14. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie podala včas (§ 362 ods. 1 CSP) strana sporu, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§

385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v intenciách § 379 a § 380 CSP, ktorý v napadnutých výrokoch odvolaním žalovanej vo výroku III. a IV. podľa § 387 ods. 1 CSP ako správny potvrdil; rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch o trovách konania VI. a VII. podľa § 388 CSP v spojení s § 234 ods. 2 CSP zmenil.

15. Predmetom konania a rozhodovania súdu prvej inštancie boli celkovo tri samostatné nároky žalobcu uplatnené žalobou, ktoré vzájomne skutkovo súvisia z dôvodu, že (podľa žaloby) činnosťou žalovanej došlo k neoprávnenému zásahu do vlastníckeho práva žalobcu k pozemkom nachádzajúcim sa v k. ú. U. F., zapísaným na LV č. XXXX, a to ku KN-C parc. č. 630/87 - orná pôda o výmere 325 m² a KN-C parc. č. 630/88 - orná pôda o výmere 168 m², a podľa spôsobu zásahu do vlastníckeho práva sa žalobca domáhal:

1/ odstránenia oplotenia z pozemku KN-C parc. č. 630/87 v rozsahu vymedzenom na základe podanej žaloby a na základe ZSS z 30.04.2020, vyhotoveného Ing. Y. H. (výroky I. a II. rozsudku);

2/ odstránenia stavby - vstupu do rodinného domu (betónového mostíka) a jeho súčasti a príslušenstva v rozsahu vymedzenom v žalobe, ako vyplýva zo ZSS z 30.04.2020, vyhotoveného Ing. Y. H. (výrok III.); a
3/ vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 496,- eur s príslušenstvom titulom neoprávneného užívania časti plôch - KN-C parc. č. 630/87 a KN-C parc. č. 630/88 tak, ako vyplýva zo ZSS z 30.04.2020, vyhotoveného Ing. Y. H. (výroky IV. a V.).

16. Je zrejmé, že odvolanie stranami sporu proti výrokom I., II. a V. rozsudku súdu prvej inštancie podávané nebolo (o odstránenie časti oplotenia, v zamietajúcej časti odstránenia oplotenia a v zamietnutí nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia vo zvyšnej časti), uvedené časti rozhodnutia súdu prvej inštancie preto neboli predmetom odvolacieho prieskumu odvolacím súdom (§ 363 CSP). Záver súdu prvej inštancie, ktorý vo výroku III. rozsudku rozhodol o povinnosti žalovanej odstrániť z pozemku vo vlastníctve žalobcu KN-C parc. č. 630/88, zapísanej na LV č. XXXX k. ú. U. F., stavbu - vstup do rodinného domu/betónový mostík v rozsahu, ako je vo výroku rozsudku súdu prvej inštancie špecifikované a ako vyplýva zo zamerania skutkového stavu a určenia neoprávnené užívanej plochy pozemkov zo dňa 30.04.2022, vyhotoveného Ing. Y. H., v súlade s ust. § 135c ods. 1 Občianskeho zákonníka, je vecne správny.

17. Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie vo veci vykonal rozsiahle dokazovanie, skutkové zistenia vyhodnotil v súlade s podmienkami uvedenými v § 191 ods. 1 CSP a dospel k správne právnemu záveru o dôvodnosti podanej žaloby na odstránenie neoprávnenej stavby, zohľadniac najmä kritériá uvádzané v bodoch 24.1. - 24.15 odôvodnenia rozsudku, ktoré následne zhrnul v bode 24.17., s ktorými sa odvolací súd plne stotožňuje a ktoré považuje aj za výstižné, pričom na tieto dôvody vo svojom rozsudku v plnom rozsahu odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

18. Vo vzťahu k výkladu ust. § 135c OZ a na doplnenie správnosti vyslovených skutkových a právnych záverov súdu prvej inštancie je potrebné uviesť, že pri voľbe spôsobu vyporiadania neoprávnenej stavby v zmysle citovaného zákonného ustanovenia je potrebné vychádzať z poradia, v akom zákon vypočítava jednotlivé spôsoby vyporiadania neoprávnenej stavby, a z princípov, na ktorých je založené občianske právo. V prvom rade je vždy namieste uvažovať o odstránení stavby, kde korektívom takéhoto postupu je účelnosť odstránenia neoprávnenej stavby. K výkladu § 135c OZ je potrebné uviesť, že konanie o vyporiadanie neoprávnenej stavby je konaním, kde z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyporiadania vzťahov medzi účastníkmi, kde teda súd nie je viazaný návrhom účastníkov (§ 216 ods. 2 CSP); ak dospeje k záveru, že žalobcom navrhnuté vyporiadanie nie je prijateľné, musí upraviť vzťah medzi stranami aj iným spôsobom vyplývajúcim z § 135c OZ. Tu je však potrebné zdôrazniť, že obmedzenie vlastníckeho práva vlastníka pozemku, na ktorom bola neoprávnené zriadená cudzia stavba, zriadenie vecného bremena v prospech stavebníka je mimoriadnym opatrením, ktoré pripadá do úvahy vo výnimočných prípadoch. To je zrejmé aj zo skutočnosti, že Listina základných práv a slobôd s núteným obmedzením vlastníckeho práva v súkromnom záujme výslovne nepočíta, tým skôr v prípade, keď ide o súkromný záujem toho, kto do práva vlastníka zasiahol bez právneho dôvodu. Pri riešení situácie, ktorá nastala v dôsledku zriadenia neoprávnenej stavby, teda treba brať do úvahy predovšetkým ochranu práv vlastníka pozemku, do ktorého práv bolo neoprávnené zasiahnuté; to vyplýva tak z čl. 11 ods. 4 Listiny základných práv a slobôd, tak aj konštrukcie § 135c OZ, najmä z poradia, v akom zákon uvádza vyporiadanie neoprávnenej stavby, konečne aj z princípov, na ktorých je založené občianske právo, ktoré poskytuje ochranu tomu, do ktorého práv bolo bez právneho dôvodu zasiahnuté proti tomu,

kto takto do práva zasiahol. Ak vznikne v dôsledku neoprávneného zásahu do práva ujma, mal byť ju niešť predovšetkým ten, kto do práva neoprávnenne zasiahol.

19. Ak vlastník pozemku súhlasí s prikázaním stavby do jeho vlastníctva za náhradu, hoci takýto spôsob vyporiadania vzťahov výslovne sám nenavrhuje, potom musí súd, ktorý nie je v tomto konaní návrhom viazaný, vyporiadanie tohto vzťahu podľa § 135c ods. 2 OZ zvažovať. Prihliada sa tu na hľadisko hospodárskej straty (vlastníctva stavebníka), hoci je len jedným z hľadísk pre posúdenie účelnosti odstránenia neoprávnenej stavby podľa § 135c ods. 1 OZ, ktorý nadobúda na význame v prípadoch, keď možno takejto strate prikázaním stavby vlastníkovi pozemku zabrániť.

20. Z výsledkov vykonaného dokazovania vyplýva, že okolnosti pre postup podľa § 135c ods. 2 Občianskeho zákonníka nenastali, keďže žalobca nesúhlasil s tým, aby neoprávnená stavba - premostenie vstupu do rodinného domu vo vybudovaní tzv. betónového mostíka, bolo prikázané do jeho vlastníctva.

21. Pri rozhodovaní o odstránení stavby z hľadiska možného prihliadnutia na povahu a rozsah hospodárskej straty, ktorá by odstránením vznikla, je možné vychádzať z toho, či vlastník stavby a jeho rodina v stavbe býva alebo nie, aký je rozsah zastavaného pozemku, ako aj k tomu, či vlastník stavby vedel, či stavia na cudzom pozemku (uvedené sa viacmenej týka domovej nehnuteľnosti). Súd musí porovnať hospodársku a inú stratu, ktorá by odstránením stavby vznikla, so záujmom na ďalšom využití stavby. Je potrebné prihliadnuť aj k dôvodom, pre ktoré vlastník pozemku riadne nezakročil proti neoprávnenej stavbe v čase jej realizácie ak vlastník pozemku o neoprávnenej stavbe vedel, tiež dobe, ktorá od zriadenia uplynula. Odvolací súd v plnom rozsahu poukazuje na výsledky vykonaného dokazovania, ktoré sú zhrnuté súdom prvej inštancie v bode 24.17. odôvodnenia rozsudku, na základe ktorých dospel k záveru, že pri rozhodovaní o žalobe na odstránenie neoprávnenej stavby prichádza jednoznačne do úvahy spôsob vyporiadania vzťahov medzi stranami na základe podmienok ust. § 135c ods. 1 Občianskeho zákonníka, t. j. v spôsobe odstránenia neoprávnenej stavby realizovanej žalovanou. Správne súd prvej inštancie prihliadal na konkrétne okolnosti prejednávanej veci, keď zistil, že premostenie - vybudovanie betónového mostíka ako hlavného vstupu do svojho rodinného domu žalovaná realizovala až po vydaní kolaudačného rozhodnutia napriek skutočnosti, že v zmysle stavebného konania (na základe stavebného povolenia) jednoznačne stavebným úradom ako príslušným orgánom bolo rozhodovať o spôsobe realizácie stavby na základe zákona č. 50/1976 Zb. (Stavebného zákona), keď bolo povinnosťou žalovanej ako stavebníka vybudovať prístup k rodinnému domu zo západnej strany (v zmysle projektovej dokumentácie ako súčasť stavebného konania), pričom počas stavebného konania alebo po ňom nenastali žiadne okolnosti objektívneho charakteru, prípadne subjektívneho ospravedlniteľného dôvodu (ktoré skutočnosti taktiež by bolo potrebné riešiť len v súčinnosti so stavebným úradom), ktoré by znamenali zmenu spôsobu realizácie možnosti vstupu do rodinného domu žalovanej zo severnej strany, na základe schválenia stavebného úradu. Tvrdené skutočnosti žalovanou v priebehu konania pred súdom prvej inštancie, prípadne aj v odvolacom konaní o účelnosti, nutnosti realizácie vstupu zo severnej strany, v kontexte so správaním sa aj ostatných vlastníkov domových nehnuteľností v susedstve, ktorí využívajú prístup zo severnej strany a vykonali stavebné úpravy vo vybudovaní (na základe svojpomoci) prístupovej komunikácie zo severu, oporného múru (taktiež ako nepovolenej alebo neoprávnenej stavby), považoval odvolací súd za právne bezvýznamné vo vzťahu k predmetu tohto konania.

22. Osobitne odvolací súd považuje za významné a správne vyslovené skutkové a právne závery súdu prvej inštancie pri posudzovaní dôvodnosti žaloby na odstránenie neoprávnenej stavby v zmysle § 135c ods. 1 OZ poukazujúc na postavenie žalobcu a z toho vyplývajúce jeho práva a povinnosti pri nakladaní s majetkom mesta na základe zákona č. 369/1990 Zb., keď konanie žalovanej vyhodnotil ako závažné a v rozpore s verejným právom.

23. Vo vzťahu k uvedenému nepovažoval za dôvodné odvolacie námietky žalovanej v navrhovanom spôsobe riešenia vzťahov medzi stranami postupom podľa § 135c ods. 3 Občianskeho zákonníka, a to zriadením vecného bremena zaťažujúceho pozemok KN-C parc. č. 630/88 - v povinnosti vlastníka pozemku strieť umiestnenie stavby premostenia - vstupu do rodinného domu súp. č. XXXX, a to v rozsahu vymedzenom vo výroku rozsudku, ako vyplýva zo ZSS z 30.04.2020 Ing. Y. H..

24. Pri posudzovaní možnosti rozhodovania súdu o zriadení vecného bremena je potrebné uvažovať v závislosti na uplatňujúcej sa metóde právneho regulovania: Tá vyjadruje povahu a mieru účasti subjektov právneho vzťahu na formovaní jeho obsahu. Súkromnoprávna metóda právnej regulácie je spravidla metódou rovnosti (§ 2 ods. 2 Občianskeho zákonníka), čo znamená, že žiadny účastník súkromnoprávneho vzťahu nemôže druhému účastníkovi jednostranne ukladať povinnosti, ale ani na ňom jednostranne vykonávať práva; povaha a miera účasti subjektov súkromnoprávneho vzťahu na vzniku a rozvíjaní tohto vzťahu a na formovaní jeho obsahu je teda rovnaká. Verejnoprávna metóda právnej regulácie je naopak vertikálna: jeden zo subjektov právneho vzťahu vystupuje ako nositeľ verejnej moci a môže jednostranne ukladať povinnosti druhému účastníkovi právneho vzťahu, veľakrát nielen bez jeho vôle, ale i proti jeho vôli; povaha a miera účasti subjektov právneho vzťahu na jeho vzniku, rozvíjaní a formovaní jeho obsahu je teda celkom odlišná.

25. V danom prípade bolo potrebné prihliadať na osobitosti tohto prejednávaného prípadu, keď žalobca sa podanou žalobou podľa § 135c OZ domáha ochrany svojich vlastníckych práv z dôvodu neoprávneného zásahu žalovanou, keď v súdnom konaní strany sporu uplatňujú súkromnoprávnu metódu právnej regulácie; na druhej strane nie je bez právneho významu skutočnosť, na ktorú poukazoval v priebehu konania, ako aj v odvolacom konaní žalobca - v nakladaní s vlastníctvom k pozemkom na základe podmienok § 4 ods. 3 zákona č. 369/1990 Zb., vo vzťahu ku ktorému platia na strane druhej povinnosti fyzických a právnických osôb v zmysle § 3 ods. 3 zákona č. 369/1990 Zb., keď v súlade s výkonom tohto práva - vlastníctva je subsumované aj verejné právo v nakladaní s pozemkami na určený verejnoprospešný účel, v danom prípade na vybudovanie hlavnej miestnej obslužnej komunikácie, ako je definované územným plánom Mesta Dolný Kubín a územným rozhodnutím o umiestnení stavby, keď na dotknutých pozemkoch je dlhodobou vytvorená územná rezerva pre realizáciu konštrukcií nevyhnutných pre stabilitu cestného telesa - prístupovej komunikácie a v súvislosti s tým aj predmetné pozemky KN-C parc. č. 630/87 a KN-C 630/88 sú na tento verejný účel taktiež zahrnuté. Preto už aj vzhľadom na vyššie konštatované, že zriadenie vecného bremena v prospech stavebníka je mimoriadnym opatrením, ktoré prichádza do úvahy vo výnimočných prípadoch, keď v danom prípade vzhľadom na charakter pozemkov a spôsob ich využitia vo verejnom záujme, navrhovaný spôsob žalovanou v zmysle § 135c ods. 3 Občianskeho zákonníka do úvahy neprichádza, keď zároveň aj vzhľadom na súdnu prax, že v prípade žaloby podanej podľa § 135c Občianskeho zákonníka je vždy potrebné rozhodnúť o spôsobe vyporiadania vzťahov medzi stranami, odvolací súd považoval za správny záver súdu prvej inštancie, ktorý rozhodol o spôsobe usporiadania vzťahov vo vzťahu k okolnostiam tejto prejednáwanej veci v zmysle § 135c ods. 1 Občianskeho zákonníka, t. j. odstránením stavby - neoprávneného vybudovaného premostenia zasahujúceho do vlastníckeho práva žalobcu k pozemku KN-C parc. č. 630/88, k. ú. U. F., preto rozsudok súdu v napadnutom výroku III. ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

26. Odvolací súd sa plne stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie vyjadrenými v bodoch 25.1. až 25.16., na základe ktorých zaviazal žalovanú k povinnosti zaplatiť žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 340,88 eur za užívanie časti výmer KN-C parcely č. 630/87 a KN-C parcely č. 630/88 v rozsahu, ako z dôvodov rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva a ktoré medzi stranami sporné nebolo. Z výsledkov vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie, ako je konštatované v bodoch 25.12.1., 25.12.2., 25.12.3. vyplýva, že za účelom zistenia a vyčíslenia výšky bezdôvodného obohatenia žalobca predložil znalecký posudok Ing. arch. Júliusa Facunu č. 45/2021 zo dňa 04.06.2021, ktorý stanovil výšku ročného nájomného na sumu 395,- eur (3,95 eur/1m²/rok), keď následne žalovaná predložila znalecký posudok Ing. Mariána Pilku č. 294/2021 z 21.11.2021, ktorý stanovil výšku ročného nájomného na 93,- eur (0,93 eur/1m²/rok), pričom vzhľadom na značnú rozdielnosť určenia výšky bezdôvodného obohatenia, na základe dohody strán sporu bol vypracovaný tzv. kontrolný znalecký posudok č. 28/2022 z 24.02.2022 znalkyňou Ing. Annou Kohárovou, ktorá stanovila výšku ročného nájomného na sumu 275,- eur (2,749 eur/1m²/rok). K záverom tohto kontrolného znaleckého posudku boli stranou žalovanej podávané námietky, vo vzťahu ktorým bola znalkyňa vypočítaná na pojednávaní dňa 29.04.2022 (rovnaké námietky vznášala žalovaná v odvolaní proti rozsudku súdu prvej inštancie), s ktorými sa súd prvej inštancie následne vysporiadal v bodoch 25.12.3. a 25.13. odôvodnenia rozsudku. Tieto vyslovené skutkové závery súdu prvej inštancie odvolací súd považuje za správne, keďže medzi znaleckými posudkami predkladanými v spore v priebehu konania stranami sporu existovali značné rozdiely v posúdení výšky bezdôvodného obohatenia (v aplikovaní odlišnej hodnoty koeficienta povyšujúcich faktorov kz), bolo logickým vyústením súdu z hľadiska dokazovania vykonanie ďalšieho tzv. kontrolného znaleckého dokazovania, keď znalkyňa Ing. Anna Kohárová v znaleckom posudku sa

týmito námietkami strán v spore zaoberala a tieto následne tak v jeho písomnej časti vyhodnotila a následne aj na pojednávaní súdu ústne prezentovala.

27. Na základe podmienok § 187 CSP, § 191 ods. 1 CSP súd hodnotí obsah znaleckého posudku z hľadiska jeho presvedčivosti čo do jeho úplnosti vo vzťahu k zadaniu, logického odôvodnenia jeho záverov a v súlade s ostatnými vykonanými dôkazmi; predmetom tohto hodnotenia však nie sú odborné závery znalca, obsiahnuté v znaleckom posudku. Hodnotiac preto výsledky vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie odvolací súd dospel k záveru, že tento pri vykonávaní dokazovania na základe znaleckého dokazovania postupoval v súlade s ust. § 187, § 188 a § 191 ods. 1 CSP, keď pri stanovení výšky bezdôvodného obohatenia za užívanie časti KN-C parciel vo vlastníctve žalobcu (KN-C parc. č. 630/87 a 630/88) vychádzal z predložených znaleckých posudkov stranami sporu a v prípade rozporov vychádzal zo záverov kontrolného znaleckého posudku, v ktorom sa znalkyňa zaoberala práve rozdielnosťami vyslovených záverov ohľadom stanovenia výšky bezdôvodného obohatenia a vyjadrovala sa ku konkrétnym námietkam strán v spore aj na pojednávaní pred súdom prvej inštancie. Za daného stavu odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie v súlade s ust. § 191 ods. 1 CSP tieto zistené skutočnosti riadne vyhodnotil a dospel k správne mu záveru o určení spôsobu a výšky bezdôvodného obohatenia, na základe ktorých vo veci aj rozhodol. Z uvedených dôvodov preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku IV. ako správny potvrdil.

28. Za nedôvodné považoval odvolací súd odvolanie žalovanej proti rozsudku súdu prvej inštancie vyhodnotené v bode 26. odôvodnenia rozsudku ohľadne existencie alebo neexistencie šikanózneho výkonu práva žalobcu, s ktorými sa odvolací súd v dôvodoch svojho rozhodnutia plne stotožňuje (§ 387 ods. 2 CSP), keďže žalovaná v odvolaní proti rozsudku súdu prvej inštancie neuviedla žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by spochybnili správnosť vyslovených skutkových a právnych záverov súdu prvej inštancie, keď inak tieto boli posudzované súdom prvej inštancie (a tiež odvolacím súdom) aj vo vzťahu k dôvodnosti podanej žaloby žalobcu na odstránenie stavby podľa § 135c ods. 1 Občianskeho zákonníka.

29. Za dôvodné považoval odvolací súd odvolanie žalobcu proti výrokom rozsudku súdu prvej inštancie VI. a VII. o trovách konania, z dôvodov v odvolaní uvedených, s ktorými sa odvolací súd plne stotožňuje.

30. Odvolací súd nepovažoval za správne vyhodnotenie súdu prvej inštancie v bode 29.1. odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie, že vo vzťahu k nároku na odstránenie oplotenia, zohľadniac pôvodný rozsah tejto neoprávnenej a nepovolenej stavby v čase podania žaloby s tou časťou, ktorá zostala neodstránenou, úspech žalobcu predstavuje 10 % a úspech žalovanej 90 %. S takýmto stanovením pomeru úspechu a neúspechu žalobcu sa odvolací súd nemohol stotožniť, keďže nárok žalobcu na odstránenie oplotenia je potrebné hodnotiť komplexne z hľadiska toho, či po podaní žaloby žalovaná oplotenie odstránila alebo neodstránila a nie z pohľadu toho, v akom rozsahu oplotenie odstránila (napríklad v odstránení pletiva, v množstve kovových stĺpikov, podpier a pod.). Ak teda žalovaná v rozsahu stanovenom na základe podanej žaloby neodstránila neoprávnene vybudované oplotenie (v celosti), malo byť správne z hľadiska procesného formalizmu súdom prvej inštancie rozhodnuté o vyhovení žaloby a vo výroku rozsudku mal byť súdom upravený len rozsah odstránenia zvyšku oplotenia. Za daného stavu odvolací súd dospel k záveru, že v tejto časti uplatneného nároku je úspech žalobcu 100 %.

31. Za nesprávny považoval odvolací súd záver súdu prvej inštancie odôvodnený v bode 29.3. rozsudku v nepriznaní trov právneho zastúpenia žalobcovi dôvodiac, že žalobca je subjekt miestnej samosprávy, ktorý disponuje dostatočným personálnym potenciálom potrebným na to, aby v tomto smere ohľadom na jeho predmet mohol účinne uplatňovať (brániť) svoje práva, keď z internetovej stránky žalobcu zistil, že tento má vytvorený osobitný odbor právny a riadenia projektov so štyrmi zamestnancami a taktiež má vytvorený referát územného plánovania stavebného poriadku s piatimi zamestnancami.

32. V zmysle čl. 47 ods. 2 Ústavy SR, každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy od začiatku konania, a to za podmienok ustanovených zákonom.

33. Podľa čl. 47 ods. 3 Ústavy SR, všetci účastníci sú si v konaní podľa odseku 2 rovní.

34. Právo na právnu pomoc sa priznáva každému, fyzickej osobe aj právnickej osobe, štátnemu orgánu, ak vystupuje v spore ako strana. Hlavný význam práva na právnu pomoc spočíva v tom, že orgány uvedené v čl. 47 ods. 2 majú zodpovedajúcu povinnosť nebrániť účastníkov, aby v konaní pred nimi využívali právnu pomoc. Právo na právnu pomoc trvá až do skončenia konania, t. j. do právoplatného rozhodnutia. Súčasťou základného práva na právnu pomoc je aj právo na úhradu účelne vynaložených trov konania.

35. Strana sporu má právo zvoliť si právneho zástupcu v občianskoprávnom konaní v zmysle zákonom ustanovených možností (§ 251 CSP). Odvolací súd dodáva, že ústavný súd vo svojich nálezoch (sp. zn. IV. ÚS 84/2014 a sp. zn. III. ÚS 457/2014) sa zaoberal danou problematikou a svoje právne názory vyjadril spôsobom, akým sa dožaduje rozhodovania o náhrade trov žalobca v podanom odvolaní.

36. Aj v okolnostiach posudzovanej veci odvolací súd dospel k záveru, že výklad ust. § 251 v spojení s § 255 ods. 1 CSP súdom prvej inštancie je arbitrárny, keďže popiera účel náhrady trov konania, ktorým je kompenzácia výdavkov strane sporu, ktoré musela vynaložiť v dôsledku protiprávneho konania iného účastníka (t. j. protistrany konania) na účelne uplatňovanie alebo bránenie svojho práva v možnosti zvoliť si právneho zástupcu a v prípade úspechu priznať mu právo na náhradu trov konania z titulu účelne vynaložených trov tohto právneho zastupovania. V zmysle výkladu práva, trovy konania vzniknuté v súvislosti so zastupovaním strany advokátom, je potrebné zásadne považovať za vynaložené účelne na riadne uplatnenie resp. bránenie práva na súde; iba v celkom výnimočných situáciách, najmä v prípade zneužitia práva na zastúpenie advokátom, by mohlo ísť o trovy konania, ktoré by sa nedali kvalifikovať ako vynaložené účelne.

37. V danom prípade vychádzajúc z okolností, že v prípade podanej žaloby žalobcu sa jednalo o súkromnoprávnu žalobu z dôvodu zneužitia práva na strane žalovanej, keď v spore žalobca bol úspešný, je možné vyvodiť, že z jeho strany sa jednalo o účelné uplatňovanie práva v tomto súdnom konaní, z titulu zásahu do jeho vlastníckeho práva žalovanou. Aj z hľadiska charakteru podanej žaloby nebolo možné legitímne očakávať od Mesta Dolný Kubín, t. j. strany sporu v tomto súkromnoprávnom spore, že pracovníci jeho organizačnej štruktúry by mohli môcť kvalifikovane zastupovať žalobcu v konaní, a to vzhľadom na skutočnosť, že sa jedná o uplatnenie práva podľa osobitného zákona (Občianskeho zákonníka), keď prevažnou oblasťou výkonu práce právneho oddelenia žalobcu je verejná a štátna správa, samospráva; taktiež nebolo možné legitímne od pracovníkov tohto právneho odboru žalobcu očakávať, že budú kvalifikovane zastupovať žalobcu pred súdom (bez dôslednej znalosti Civilného sporového poriadku ako procesného práva) a v konečnom dôsledku bolo potrebné prihliadať aj na rozsah dokazovania súdu prvej inštancie a právnu argumentáciu predkladanú stranami sporu v konaní najmä prostredníctvom kvalifikovaných právnych zástupcov - advokátov. Na základe uvedeného odvolací súd dospel k záveru, že trovy konania vzniknuté žalobcovi na základe zvoleného právneho zástupcu je potrebné považovať za účelne vynaložené, na základe čoho odvolací súd považoval za dôvodné tieto priznať žalobcovi v plnom rozsahu.

38. Z vyššie uvedených dôvodov preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch VI. a VII. zmenil a žalobcovi v zmysle § 255 ods. 1 CSP priznal nárok na náhradu trov prvostupňového konania v rozsahu 100 %.

39. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP a úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. (O výške trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v zmysle § 262 ods. 2 CSP.)

40. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)